

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 85

Presidència de l'Honorable Sr. Vicent Serra i Ferrer

Sessió celebrada dia 16 d'octubre de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I. Escrit RGE núm. 3723/18, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, mitjançant el qual es tramet l'Informe 145/2018, de la gestió del servei d'inspecció de vehicles que han prestat els consells insulars durant el període 2014-2016..... 2178
- II. Escrit RGE núm. 6660/18, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, adjuntant l'Informe 146/2018, sobre els acords i les resolucions contraris a les objeccions que la Intervenció local ha formulat dels exercicis 2014 i 2015..... 2178
- III. Escrit RGE núm. 7151/18, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, mitjançant el qual es tramet l'Informe 147/2018, dels convenis concertats i dels convenis o contractes formalitzats al'empareda de l'article 83 de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, corresponent a l'exercici 2015..... 2178
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions? No hi ha substitucions.

Després de parlar amb els compareixents, els representants de la Sindicatura de Comptes, hem acordat fer una exposició dels tres punts d'una forma continuada.

I. Escrit RGE núm. 3723/18, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual es tramet l'Informe 145/2018, de la gestió del servei d'inspecció de vehicles que han prestat els consells insulars durant el període 2014-2016.

II. Escrit RGE núm. 6660/18, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, adjuntant l'Informe 146/2018, sobre els acords i les resolucions contraris a les objeccions que la Intervenció local ha formulat dels exercicis 2014 i 2015.

III. Escrit RGE núm. 7151/18, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual es tramet l'Informe 147/2018, dels convenis concertats i dels convenis o contractes formalitzats al'empared l'article 83 de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, corresponent a l'exercici 2015.

Per tant, els punts que tractarem avui. El primer punt seria el debat de l'escrit RGE núm. 3723/18, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual es tramet l'Informe 145/2018, de la gestió del servei d'inspecció de vehicles que han prestat els consells insulars durant el període 2014-2016.

El segon punt, l'ordre del dia consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 6660/18, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, adjuntant l'Informe 146/2018, sobre els acords i les resolucions contràries a les objeccions que la Intervenció local ha formulat dels exercicis 2014 i 2015.

El tercer i darrer punt, consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 7151/18, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet l'Informe 147/2018, dels convenis concertats i dels convenis o contractes formalitzats a l'empared l'article 83 de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, corresponents a l'exercici 2015.

Abans de seguir, m'agradaria preguntar-li al Sr. Joan Rosselló i Villalonga si vol aquest ordre..., aquest ordre va bé per a l'exposició?

Per tant, assisteix l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, acompanyat de l'Hble. Sr. Bernat Salvà i Alloza, síndic; Hble. Sr. Fernando Toll-Messia i Gil, síndic i de la Il·lma Sra. Catalina Crespi i Socias, secretària general.

Té la paraula l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga per fer l'exposició oral.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

President i membres de la Comissió d'Hisenda, diputats i diputades. Procedirem a presentar els informes que ha esmentat el president de la Mesa, si bé jo no he de presentar cap informe avui, per tant, els avanço que per a cada un dels informes que presentarem, demanarem la paraula per als síndics que són responsables de les àrees que els han desenvolupat.

En primer lloc, procedirem a presentar l'Informe 145/2018, de la gestió del servei d'inspecció de vehicles que han prestat els consells insulars durant el període 2014-2016. Aquesta fiscalització s'integra en els objectius de fiscalització, recollits als programes d'actuacions per als anys 2016 i 2017, i demanaria al president la paraula per al síndic Bernat Salvà, que és responsable de l'àrea que n'ha dut a terme aquesta fiscalització.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Bernat Salvà i Alloza, síndic.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Bernat Salvà i Alloza):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'Informe núm. 145 es va aprovar de forma definitiva pel consell de la Sindicatura el passat dia 4 d'abril. Es tracta d'un informe de caràcter específic, en el que es du a terme una fiscalització operativa, sent la primera d'aquestes característiques que fa la Sindicatura. L'informe conté un total de 6 recomanacions i 25 conclusions, 5 de legalitat, 7 de condicions de l'entorn, 9 d'eficàcia i 4 d'economia.

Abans d'entrar en el seu contingut, voldria indicar quines són les limitacions que presenta la informació que ens han retut els respectius consells insulars. En primer lloc, en la prestació del servei d'ITV intervenen entitats públiques i societats mercantils subjectes a diferents règims jurídics i econòmics-financers i la informació aportada a la Sindicatura no és homogènia. Això dificulta la cooperació entre els diferents consells.

En segon lloc els comptes anuals dels consells no inclouen informació relativa al cost dels serveis, ni els indicadors de gestió que li són aplicables.

D'altra banda, no s'ha aportat a la Sindicatura l'oferta de l'adjudicatària de la concessió del servei a l'illa de Menorca. A més, les societats concessionàries del servei de les illes a Mallorca i de Menorca no compten amb una comptabilitat diferenciada, corresponent a la seva activitat en aquest àmbit.

Dit això i entrant ja al contingut de l'informe, indicar que consta de 6 apartats, el darrer dels quals correspon a l'apartat de les al·legacions. I el primer es correspon amb la introducció de l'informe on es delimita l'àmbit subjectiu que el conformen els respectius consells insulars. Cal recordar que l'Estatut d'Autonomia de l'any 2007, els atribueix com a pròpia la competència en matèria d'ITV i en els casos que aquests hagin adoptat el model de gestió de concessió administrativa, l'abast de fiscalització inclou les societats concessionàries. Ara bé, queda fora de l'informe la fiscalització dels expedients de contractació originaris de les concessions en vigor, així com els modificats, pròrrogues, etc.

Quant a l'àmbit objectiu, bàsicament es tracta d'obtenir, sistematitzar i avaluar les dades obtingudes de les entitats fiscalitzades, així com d'altres fonts consultades, a fi de proporcionar sempre que sigui possible una valoració respecte el compliment dels principis d'economia i eficàcia en la prestació del servei. Comparar els diferents règims de prestació del servei previst a la normativa i en la seva aplicació concreta als consells insulars i a oferir al gestor públic un marc de referència per millorar la presa de decisions, atenent a les conclusions i a les recomanacions que figuren en els diferents apartats de l'informe. Finalment recordar-los que l'àmbit temporal se circumscriu al període 2014-2016.

En el segon apartat de l'informe s'analitza el marc legal i competencial del servei, així com els diferents models de gestió que han adoptat els consells insulars. Com hauran pogut comprovar, aquest és un aspecte prou complex, atès que el règim legal en matèria d'ITV prové de 4 nivells distints, l'europeu, l'estatal, l'autonòmic i el local.

De forma molt resumida pas a exposar-los quina ha estat l'evolució de la normativa bàsica que regula la ITV. Durant el procés de descentralització autonòmica, l'Estat traspasa a les comunitats autònomes els serveis i les funcions en matèria d'ITV. A l'any 93 la nostra comunitat atribueix les competències executives i de gestió als consells insulars. A l'any 2007 s'aprova el nou Estatut d'Autonomia sense que la Llei d'atribució de competències de l'any 93 s'adapti als canvis que aquest introdueix, que el cas que ens ocupa són bàsicament tres: la ITV passa a ser una competència pròpia dels consells insulars; els consells passen a tenir potestat reglamentària normativa i no tan sols organitzativa sobre les competències pròpies; i es crea el Consell Insular de Formentera, que de forma automàtica passa a assumir com a pròpies les competències en matèria d'ITV. Posteriorment a l'any 2008, l'Estat aprova un real decret sobre normes generals d'instal·lació i funcionament de les estacions d'ITV, que ha estat en vigor fins el dia 20 de maig de l'any 18, al qual tampoc s'hi han adaptat totalment ni la comunitat, ni els consells insulars.

Quant al model de gestió adoptat pels consells, són dos: el model de gestió directa per a la pròpia administració, és el cas d'Eivissa i Formentera, i el model de gestió indirecta mitjançant concessió administrativa tant a Mallorca com a Menorca.

Endarrer lloc, el tercer i quart apartat de l'informe referits als resultats de la fiscalització i conclusions, s'han dividit en tres grans blocs. Primer, condicions de l'entorn de la ITV, tant des de la perspectiva de la demanda com de l'oferta del servei, l'anàlisi de l'eficàcia i l'anàlisi de l'economia.

Quant a les condicions de l'entorn i des de la perspectiva de demanda, aquestes vénen determinades per l'evolució del parc mòbil de la comunitat i de cada una de les illes en relació a la resta de l'Estat. La composició del parc mòbil segons la tipologia de vehicles, la seva antiguitat. I la relació entre matriculacions i les baixes de vehicles i la seva incidència en l'envelliment del parc mòbil.

Un cop analitzades aquestes condicions, les conclusions a les que arribam són les següents. El parc mòbil de les Illes Balears representa el 3% del total de l'Estat i en canvi ocupa la primera posició en el rang per comunitats autònomes quant al número de vehicles per cada 1.000 habitants. A l'any 2016 és de 853 a Balears i de 691 en el conjunt de l'Estat. A totes les illes el nombre de vehicles per cada 1.000 habitants és superior a la mitjana estatal.

Pel que fa la composició del parc mòbil, d'acord amb la tipologia de vehicles, es manté relativament constant durant el període 2014-2016. A 31 de desembre de l'any 16, el pes dels turismes a Balears és del 65%, seguit de les motocicletes i els ciclomotors amb un 20% i dels camions i furgonetes amb un 13%. Quant a l'antiguitat dels vehicles ha augmentat significativament en el període fiscalitzat, així, els vehicles de més de 10 anys passen a representar del 56,80% del parc de Balears l'any 14 al 61,27% l'any 16; a 31 de desembre de l'any 16 quan l'equitat mitjana del parc mòbil de la nostra comunitat supera els 13,5 anys i l'illa de Menorca és la que presenta el parc més envellit amb una antiguitat mitjana superior al 14,2 anys.

D'altra banda, s'ha constatat que en el període 2014-2016 tant a Balears com al conjunt de l'Estat l'augment en el nombre de matriculacions és més elevat que el de les baixes de vehicles, la qual cosa repercuteix en l'augment del parc mòbil i al mateix temps suposa una càrrega més gran de feina per part del servei de la inspecció tècnica.

Passant ja a les condicions de l'entorn des de la perspectiva de l'oferta, podem dir que aquest ve determinada per la configuració de la xarxa d'estacions a les Illes, la disponibilitat de les estacions, la densitat de l'oferta, el règim aplicable a l'actualització de les tarifes del servei.

Les conclusions de l'informe en relació amb aquests punts són les següents. A l'any 2016 la xarxa d'estacions de les Illes Balears està formada per un total de vuit estacions, 4 a Mallorca, 2 a Menorca, 1 a Eivissa i 1 a Formentera, que en conjunt suposen 26 línies, 11 de lleugers i 14 d'universals, a més de 4 línies mòbils.

A les Illes el nombre d'estacions per cada 100.000 vehicles és sensiblement inferior a la mitjana nacional, a més, s'ha de destacar que a l'illa de Mallorca aquest indicador està

per sota del de qualsevol altra comunitat autònoma. Concretament, el valor d'aquest indicador per a Mallorca, Balears i l'Estat és de 0,50, 0,76 i 1,35 estacions, respectivament; un valor més elevat d'aquesta ràtio suposa una millora del servei atesa la seva proximitat als usuaris.

Quant al règim aplicable a l'actualització de les tarifes del servei d'ITV s'ha constatat que els Consells Insulars de Mallorca i de Menorca no s'han plantejat mai, com han fet algunes comunitats autònomes, si s'han donat les condicions que poguessin justificar la revisió de les tarifes per la ruptura de l'equilibri financer del servei a favor de la concessionària, en aplicació de la doctrina de l'enriquiment injust i del risc imprevisible i, en conseqüència, abaratir les tarifes a favor dels usuaris.

La gestió directa del servei d'ITV per part de l'administració implica més control sobre les tarifes i redueix la pressió inflacionista que suposa la seva actualització de forma automàtica en funció de l'IPC o altres fórmules de revisió de preus.

Fins ara he exposat les condicions de l'entorn en la prestació del servei, ens falta per analitzar l'eficàcia de l'economia en la dita prestació. Per a l'anàlisi de l'eficàcia s'han considerat els indicadors següents: l'obligatorietat i la freqüència de passar l'ITV, el temps d'espera per accedir a la prestació del servei, la defectologia i la taxa d'absentisme, la taxa de rebuig, la qualitat en la prestació del servei així com el seu impacte social.

Les conclusions de l'informe en relació amb aquests punts són els següents. La inspecció tècnica de vehicles en el període de fiscalitat s'ha incrementat un 8,09% per sobre de l'increment del parc mòbil, que ha estat d'un 5%; aquesta evolució és fruit de la major freqüència de les inspeccions atès el progressiu envelliment del parc de vehicles.

El servei d'ITV del Consell Insular d'Eivissa presenta un temps d'espera de fins a set mesos per accedir-hi, davant el termini inferior a un mes a la resta de les Illes. El fet que sigui precisament Eivissa l'illa que presenta el percentatge més alt de vehicles que tenen la ITV caducada permet establir una correlació entre ambdues variables.

El percentatge de vehicles amb la ITV en vigor a les Illes Balears oscil·la entre el 70 i el 64,1%. L'illa d'Eivissa és la que presenta el menor compliment d'aquest paràmetre, que es troba entre el 6 i el 12 percentual per sota de la mitjana balear. En el període 2014-2016 el percentatge de vehicles amb la ITV caducada a les Illes Balears ha passat del 15,8% al 22,7% del total del parc mòbil.

Les taxes de rebuig per cada una de les Illes, tret de la particularitat de Formentera, es troba en un interval semblant a la de la resta de l'Estat sense que *a priori* es pugui establir una correlació entre la taxa de rebuig i el model de gestió del servei d'ITV implementat.

Pel que fa a la qualitat de la prestació les estacions de Palma I, Eivissa, Inca, Manacor i Formentera no disposen d'un certificat extern que les acrediti per a la inspecció tècnica de vehicles d'acord amb la normativa, a més, les estacions de Santa Gertrudis i Sant Francesc Xavier, o sigui, a Eivissa i a Formentera, no compleixen amb el Reial Decret 224/2008, quant al règim d'auditories i de control de qualitat interns.

Finalment, quant a l'eficàcia social del servei la conclusió més rellevant és la següent, el nombre d'accidents amb víctimes a Balears ha augmentat un 18% en el període fiscalitzat, 6 punts percentuals per sobre de la mitjana estatal. Cal destacar l'increment del 32% del nombre d'accidents amb víctimes en què, com a mínim, un dels vehicles implicats té la ITV caducada. Malgrat que els vehicles amb la ITV caducada només són el 10% dels implicats en accidents, el nombre total de víctimes associat a aquesta tipologia de vehicles s'ha incrementat en un 30% en el període fiscalitzat. Les dades mostren una correlació directa entre el nombre i la gravetat dels accidents i l'estat de la ITV dels vehicles.

Ja per tancar aquest apartat del resultat de la fiscalització els diré que en relació amb el principi d'economia s'han analitzat les tarifes que els ingressos i les despeses derivats de la prestació del servei sent les conclusions les següents. Els ingressos per inspecció periòdica són més elevats en el cas del servei prestat en gestió indirecta mitjançant concessió administrativa. Pel que fa al preu concret de les tarifes de les Illes respecte del total de l'Estat cal indicar que la tarifa mitjana ponderada que correspon al conjunt de l'Estat és de 34,85 euros, sense incloure l'IVA ni les taxes a trànsit. A les Illes totes estan per sota de l'esmentada mitjana i són les següents: a Formentera, 19,89 euros; a Eivissa, 23,55 euros - això són les tarifes més barates de tot l'Estat- a Menorca, 31,89, i a Mallorca 34,85.

Els serveis d'ITV a les illes de Formentera i de Mallorca són els que presenten un marge més elevat en relació amb els ingressos i les despeses de personal i corrents. En el cas de Mallorca el marge previst a l'oferta de l'adjudicatari a la projecció del compte d'explotació quan va fer la seva oferta arribava al final de la concessió fins al 21,6% mentre que en el període fiscalitzat es troba al voltant del 39%. En el cas de Menorca no es poden calcular aquestes dades atès que no ha retut a la Sindicatura els comptes del concessionari.

El cànon per l'administració derivat de la concessió administrativa que gestiona el servei d'ITV a l'illa de Mallorca suposa el 6,3% dels ingressos de la societat concessionària front el percentatge del 10% que obté el Consell de Menorca de la concessió del servei a aquesta illa.

Per finalitzar la meua intervenció pas a indicar de forma resumida algunes de les recomanacions que consten a l'apartat cinquè de l'informe.

Primer, adaptar la legislació autonòmica al Reial Decret 920/2017, de 23 d'octubre, pel qual es regula la inspecció tècnica de vehicles, a partir de la seva entrada en vigor el 20 de maig de l'any 18. Incrementar la xarxa d'estacions d'ITV amb

dues estacions més a l'illa de Mallorca i una estació més a l'illa d'Eivissa o bé a aquesta darrera incrementar el nombre de línies a la ja existent a fi d'equiparar la densitat d'estacions amb la mitjana nacional. Reduir l'impacte a l'alça de les revisions de preus, tot deslligant l'actualització automàtica de les tarifes de l'evolució de l'IPC. Determinar el cànon com a percentatge dels ingressos totals ja que incorporar un creixement dels ingressos derivats de l'evolució del parc mòbil subjecte a inspecció i de més freqüències de les inspeccions. Coordinar els esforços de totes les administracions públiques implicades en el servei d'ITV a fi de millorar el compliment del deure d'inspecció per part dels titulars dels vehicles.

Moltes gràcies per la seva atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Joan Rosselló.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Procedirem a presentar l'informe 146/2018, sobre els acords i les resolucions contraris a les objeccions que la intervenció local ha formulat dels exercicis 2014 i 2015. El contingut d'aquest informe és el resultat d'una fiscalització de caràcter específic a iniciativa de la Sindicatura de Comptes, d'acord amb el que estableix l'article 27.3 del Reglament de règim interior de la Sindicatura aprovat per la Comissió d'Hisenda i Pressuposts.

Demana al president la paraula per al síndic Fernando Toll-Messía, que és el responsable de l'àrea que ha dut a terme la fiscalització.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Fernando Toll-Messía té la paraula.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messía i Gil):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, presentamos el informe 146/2017 sobre los acuerdos y las resoluciones contrarios a los reparos que emitió la Intervención local durante los ejercicios 2014 y 2015. Este es un informe que hemos realizado coordinadamente con el Tribunal de Cuentas y con el resto de órganos de control externo autonómicos. La obligación de remitir esta información por parte de las entidades locales al Tribunal de Cuentas es consecuencia de la Ley 27/2013, de racionalidad y sostenibilidad de la administración, que modifica la Ley de haciendas locales e impone la obligación a los interventores de emitir y hacerle llegar los acuerdos y las resoluciones que son contrarios a los reparos formulados, así como también las principales anomalías de ingresos que hayan detectado. Es por tanto un informe de carácter específico y es una revisión limitada.

Partimos de tres cuestiones que analizamos, que son los acuerdos contrarios a reparos, las omisiones de fiscalización previa en determinados expedientes y, en último lugar, las anomalías más importantes determinadas en materia de ingresos. Por lo tanto los objetivos generales de este informe son verificar el cumplimiento de esas tres cuestiones que he citado, así como determinar qué situaciones concretas y qué causas dan lugar a estos acuerdos que son contrarios a reparos o dan lugar a situaciones en las cuales se omite el trámite de fiscalización previa, e igualmente identificar aquellas áreas que tienen un mayor riesgo en la gestión.

El ámbito subjetivo de este informe está constituido por las entidades locales que están sometidas al control interno bajo la modalidad de fiscalización previa, y que en territorio de las Islas Baleares son 76 entidades: los consejos insulares, 66 ayuntamientos, una entidad local menor y 5 mancomunidades; en cuanto a la parte específica de este informe, como consta en la segunda parte, para realizar la muestra de entidades esta se ha conformado por los consejos insulares y por aquellos municipios, aquellos ayuntamientos de municipios con una población superior a 25.000 habitantes. Mientras que el ámbito objetivo son esas tres materias: acuerdos contrarios a reparos, expedientes que omiten la fiscalización y anomalías de ingresos.

Para la parte específica de la fiscalización, que es la segunda parte que hemos comentado, el ámbito objetivo son aquellos acuerdos y aquellas omisiones de trámite de fiscalización previa que suponen un importe superior a 50.000 euros; y en cuanto al ámbito temporal, como hemos dicho serán los ejercicios 2014 y 2015.

La primera parte del informe analiza los aspectos generales del ámbito objetivo de la fiscalización, es decir, el grado de cumplimiento por parte de los interventores de la remisión de esta información al Tribunal de Cuentas. Hay una serie de entes que no han remitido la información, que son los ayuntamientos de Algaida, Banyalbufar, Binissalem, Bunyola, Campanet, Migjorn Gran, Estellencs, Mancor, Puigpunyent y Sineu; la entidad local menor de Palmanyola y las comunidades Es Raiguer, Migjorn de Mallorca i Pla de Mallorca. La Sindicatura, con la intención y la finalidad de incrementar el grado de cumplimiento por parte de estas entidades locales, prefirió requerirlas el 5 de octubre, el 28 de octubre, y luego ya con carácter mensual a partir del 31 de diciembre de 2016 en la web de la Sindicatura, haciendo relación de quien había cumplido y quien no había cumplido.

La segunda parte del informe ya trata sobre resultados (...) obtenidos del análisis de la muestra del informe. Los criterios de selección de la muestra hemos dicho ámbito subjetivo, entidades con población superior a 25.000; ámbito subjetivo, expedientes que superan los 50.000 euros. La muestra seleccionada de acuerdos contrarios a reparos representa un 66,5% del importe total del 14, y del 57% del total del año 2015; la de expedientes que omiten la fiscalización previa representa un 84% del importe total tramitado en 2014, y del 68,4% en 2015.

La tercera parte del informe ya versa sobre el análisis específico de cada una de las entidades que hemos configurado en la muestra, y en ella analizamos el sistema de control interno que lleva a cabo el ayuntamiento a través de su interventor, de su departamento de intervención, y las actividades de control de la función interventora correspondientes a los años 2014 y 2015. Entonces como muestra específica hemos analizado a los tres consejos insulares y los ayuntamientos más importantes de esa población superior a 25.000 habitantes, que son Calvià, Ibiza, Lluçmajor, Maó, Marratxí i Palma. Los consejos insulares de Menorca y de Ibiza han informado de expedientes con omisión de fiscalización previa, pero no los hemos fiscalizado porque los expedientes eran inferiores a 50.000 euros.

Las conclusiones más importantes que extraemos del informe son que un 81,6% de los órganos interventores de las entidades locales cumplió antes del 31 de diciembre del 16 con la obligación de rendir esta información al Tribunal de Cuentas. Por otra parte, de los que enviaron información en 2014, un 58% presentaba un certificado de negativos, es decir, que no había objeciones contrarias a reparos, o acuerdos, perdón, contrarios a reparos de la Intervención general. De otra parte, el 80% de (...) interventores envía la información también correspondiente a 2015, y de ellos un 49% presenta una certificación negativa.

Respecto al entorno de control, detectamos que el sistema de control interno de las entidades locales presenta debilidades significativas. Así por ejemplo un 46,6% de ellos no dispone de una persona que ocupe la plaza de interventor que tenga habilitación de carácter nacional, y ninguna entidad local de las que hemos analizado dispone de procedimientos de control establecidos para actividades de la función interventora tan importantes como la fiscalización previa, la tramitación de los expedientes con reparos, la tramitación de expedientes con omisión de fiscalización y la tramitación de expedientes de reconocimiento extrajudicial de crédito. De media el personal que trabaja en las unidades de control, en las unidades de intervención de las entidades que hemos analizado en la muestra, fiscaliza una media de 8,1 millones de euros el año 2015, aunque llama poderosamente la atención el dato que después comentaremos más adelante del Ayuntamiento de Palma, en el que este ratio es de 100,7, prácticamente 100,7 millones de euros.

Los consejos insulares y la mayoría de ayuntamientos circunscriben el régimen de control interno a la fiscalización previa, por lo tanto no establecen el control posterior. El Real Decreto 424/2017, de julio de este año, desarrolla el ejercicio de la función interventora, y distingue de una parte ese ejercicio y otra parte que es el control financiero. Ese control financiero puede ser control financiero permanente o puede ser a través de auditoría pública. Este segundo procedimiento de control financiero es el que vemos que es francamente muy débil en todas las intervenciones que hemos analizado; básicamente es un problema en general, bien de falta de metodología de procedimientos o, en otros casos más acusados, por falta de personal.

Respecto a las actividades de control, los tres consejos insulares presentan para el 14 un certificado negativo de existencia de acuerdos contrarios a reparo. Esto puede deberse a tres causas: en primer lugar, obedecer a una gestión económica y financiera y presupuestaria muy escrupulosa; bien porque la gestión con reparos puede haber sido posteriormente subsanada por el órgano al cual se remitió el informe, o bien porque hay una carencia en un sistema de control efectivo durante este ejercicio. Cuál de estas tres causas no las podemos distinguir a través de los cuestionarios de información que poseemos para elaborar este informe.

De otra parte también hemos detectado en estas actividades de control que la mayoría de los acuerdos que se han emitido en contra de un reparo del interventor han sido en expedientes de contratación, y el caso que se repite más en las muestras analizadas es de un servicio, un contrato de servicios por parte de un tercero que o bien ya estaba finalizado, o bien estaba sometido a prórrogas extraordinarias. Otra cuestión que llama la atención es que la omisión de fiscalización previa se produce fundamentalmente en los ayuntamientos que tienen más población.

Como hemos dicho, los controles financieros que permiten analizar resultados operativos, informativos o de cumplimiento respecto al control interno, solamente los realizan el 6,6% de las entidades en el 14 y el 8,2% de las entidades en el año 2015.

Las recomendaciones de este informe básicamente son -o las más importantes- concebir el control interno como un proceso integral, sistemático y dinámico en el cual tienen que participar también los órganos de gobierno, la dirección y el resto de personal que está en esa entidad; diseñar e implementar sistemas de control interno por escrito; establecer procedimientos documentados y normalizados y en otros casos incrementar la ratio de recursos humanos y materiales destinados a esta tarea de control interno, en concreto esto sería muy importante que lo realizase el Ayuntamiento de Palma.

Es un ayuntamiento que cierra el ejercicio 2016 con un consolidado él más 7 organismos autónomos, más 6 sociedades mercantiles, más 8 fundaciones, en total 18 entidades consolidadas, lo cierra con un presupuesto consolidado de 560 millones de euros y tiene 6 empleados de control interno para realizar esta función, lo cual da una idea del problema. Porque, por ejemplo, si lo comparamos con ayuntamientos pequeños que gestionan 100 millones o 35 millones como Calvià, Ibiza, Manacor o Marratxí estamos hablando del mismo número de personal en Intervención frente, por ejemplo, al Consejo Insular de Mallorca que para una gestión consolidada de 109 millones de euros, perdón, de 376 millones de euros dispone de 35 personas, es decir, seis veces más que el Ayuntamiento de Palma.

Y con esto, señoras y señores, muchas gracias, Sr. Presidente, acabo mi intervención.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

En tercer lloc, procedirem a presentar l'informe 147/2018, dels convenis concertats i dels convenis o contractes formalitzats a l'empara de l'article 83 de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, corresponent a l'exercici 2015. El contingut d'aquest informe és el resultat d'una fiscalització de caràcter específic a iniciativa de la Sindicatura, d'acord amb el que estableix l'article 27.3 del Reglament de règim interior de la Sindicatura, aprovat per la Comissió d'Hisenda i Pressuposts.

Demana a al president la paraula per al síndic Bernat Salvà que és el responsable de l'àrea que n'ha dut a terme la fiscalització.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula l'Hble. Sr. Bernat Salvà i Alloza.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Bernat Salvà i Alloza):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'informe núm. 147, dels convenis concertats i dels convenis o contractes formalitzats a l'empara de l'article 83 de la LOU corresponent a l'exercici 2015, es va aprovar de forma definitiva pel Consell de la Sindicatura el passat dia 18 de juny. Com ha dit el síndic major ha estat un informe de caràcter específic al qual es fiscalitzen els convenis o contractes dels quals es deriven bàsicament drets cap a la UIB, essent una fiscalització de compliment de legalitat.

Vostès recordaran que normalment quan fem l'informe del Compte General de la universitat fem un apartat de contractes, però normalment són contractes que licita la universitat cap a l'exterior, en aquest cas, realment el que miram són els contractes pels quals la universitat percep uns ingressos, uns drets, que crec que a l'any 2014 ja férem un apartat al compte general d'això, i enguany idò hem aprofundit una mica en aquest aspecte, no?

Ja els avanç que la conclusió de l'informe és que, excepte per la limitació a l'abast i excepte per les incidències més significatives que es descriuen als paràgrafs 2 a 10 del mateix apartat, l'activitat que ha dut a terme en 2015 la universitat i la fundació, en relació amb aquest convenis i contractes, s'ha desenvolupat en els aspectes més significatius de conformitat amb la normativa legal aplicable. Per tant, es tracta d'un informe favorable amb una sèrie de limitacions i excepcions.

Dit això, els vull realçar que la fiscalització realitzada se circumscriu únicament a les mostres d'expedients seleccionats i als procediments descrits a l'informe.

Abans d'entrar al seu contingut voldria fer dues matisacions prèvies, una conceptual i una altra referida a la limitació a l'abast que ja els he comentat abans.

Quant a la matisació conceptual, malgrat el títol de l'informe i que aquest parli de contractes o convenis formalitzats a l'empara de l'article 83 de la LOU, vull deixar clar des del principi que es diguin convenis o es diguin contractes les figures tramitades d'acord amb aquest article han de ser sempre contractes perquè així ho preveu l'article esmentat de la LOU.

Veurem que l'informe de la Sindicatura parla de convenis o contractes i no només de contractes que seria el correcte, perquè la informació retuda per la universitat, el tractament documental previ que s'ha atorgat a molts projectes classificats en aquest àmbit no sempre ha estat el de contracte.

Vull indicar-los també que les comprovacions dutes a terme per la Sindicatura han estat independents de la figura emprada.

Quant a la limitació de l'abast que es descriu a l'informe esdevé pels motius següents: en primer lloc, perquè s'ha constatat que no tots els convenis instrumentals i de col·laboració de la universitat amb les entitats del sector públic, vigents a l'exercici 2015, han estat inclosos en la informació que s'ha retut a la Sindicatura, i en segon lloc perquè dels convenis o contractes signats a l'empara de l'article 83 s'han tramès l'import facturat durant l'any 2015, però no els imports totals dels contractes o dels convenis signats.

En conseqüència, no es pot afirmar que la informació que consta a l'informe sigui completa i comprensiva de tota l'activitat que ha dut a terme la universitat durant l'exercici fiscalitzat.

Dit això i entrant ja al contingut de l'informe, aquest consta de quatre apartats, el darrer dels quals correspon a les al·legacions formulades per la universitat.

Al primer apartat, la introducció, s'exposen els objectius i l'abast de fiscalització, el marc normatiu, les normes d'auditoria aplicades, la metodologia i els criteris que s'han seguit per la selecció de les mostres dels expedients a fiscalitzar, i la responsabilitat dels òrgans del govern de la universitat envers del compliment de la legalitat i la responsabilitat de la Sindicatura de Comptes respecte d'aquesta fiscalització.

Al segon apartat, resultat del treball general, es mostra d'una forma global l'activitat duta a terme al 2015 per la UIB i la fundació en relació amb els convenis concertats i els convenis o contractes formalitzats a l'empara de l'esmentat article 83.

S'exposa el fonament de les conclusions del compliment de la legalitat, és a dir, la limitació a l'abast que ja els he comentat i les incidències més significatives que determinen la conclusió de l'informe que ja els he avançat al principi de la meua intervenció.

L'anàlisi de resultats de la fiscalització duta a terme es desglossa en tres grans blocs: per part de la UIB, convenis instrumentals i de col·laboració; també per part de la UIB, convenis i contractes a l'empara de l'article 83, i quant a la FUEIB, convenis i contractes a l'empara també de l'article 83.

Quant al primer grup, d'acord amb la informació tramesa i tenint en compte els convenis no retuts i que ha detectat la Sindicatura, en 2015 hi ha vigents un total de 55 convenis instrumentals i de col·laboració amb entitats públiques que aporten a la universitat al voltant de 27 milions d'euros. S'han revistat deu convenis per un import conjunt de 5,3 milions d'euros que representen el 49% de l'import total certificat.

Quant al segon grup, que també pertany a la UIB, són els convenis i contractes a l'empara de l'article 83, la UIB no disposa d'una relació completa d'aquest tipus de convenis i de contractes formalitzats vigents a l'any 2015. Tot i així, s'han facilitat a la Sindicatura les partides pressupostàries d'ingressos d'aquest exercici en les quals es reconeixen els drets derivats d'aquesta tipologia de convenis o contractes per un import conjunt de 1.246 milers d'euros distribuïts entre 69 entitats diferents. S'han revisat 10 convenis o contractes per un import conjunt de 962 milers d'euros d'ingressos reconeguts que representen el 77% de l'import total.

Finalment i pel que fa al tercer grup, que és la FUEIB, també són convenis o contractes a l'empara de l'article 83. La FUEIB ha tramès a la Sindicatura una relació certificada comprensiva dels projectes formalitzats a l'empara d'aquest article vigent durant l'any 2015 per un import de 1.369 milers d'euros, sense IVA.

La Sindicatura ha seleccionat una mostra de deu projectes per un import conjunt facturat de 608 milers d'euros que representen el 45% de l'import total.

Com ja els he comentat durant la meva exposició i amb independència de les incidències detectades a cadascun dels convenis o contractes analitzats que conformen aquests tres grans grups, m'interessa fer referència a les incidències més significatives que hem trobat a l'informe, que són les que fonamenten la conclusió sobre el compliment de la legalitat del treball de fiscalització.

En primer lloc, la UIB no ha aportat cap criteri respecte del fet que un conveni o un contracte el signi la UIB o la FUEIB, malgrat que la normativa interna de la UIB permet que la FUEIB gestioni projectes d'investigació i de recerca, bé mitjançant un encàrrec de gestió per part de la UIB o bé mitjançant la signatura de contractes i convenis propis de la FUEIB.

Les deficiències de control intern posades de manifest pels auditors externs a la FUEIB, i en aquest informe que avui els present, provoquen l'existència de menys garanties en el control dels recursos públics finançats pels convenis i contractes a l'empara de l'esmentat article 83 que si la UIB els gestionàs directament.

A més, els encàrrecs de gestió de la UIB a la FUEIB no compleixen alguns dels requisits exigibles per a aquesta figura com són, la FUEIB no disposa dels mitjans materials, tècnics i humans per executar els encàrrecs i únicament satisfà amb mitjans propis les despeses de gestió i administració dels projectes, que representen entorn del 20% del total de despeses. Per tant, no queden justificades les raons d'economia i eficàcia d'encarregar projectes a la FUEIB quan el personal que els executa és el propi de la Universitat o es contracten externament perquè no disposa de mitjans tècnics per dur-los a terme directament.

Que l'entitat que executa l'encàrrec ha de disposar d'unes tarifes que ha aprovat l'entitat que li encomana, que s'han de fixar sobre la base de costos reals. Aquest és un aspecte fonamental atès que no s'ha d'oblidar que, en virtut d'aquest negoci jurídic, s'exclou de la licitació pública la prestació de l'objecte de l'encàrrec.

Hi ha convenis que són clarament contractes de prestacions de serveis. La UIB no fiscalitza prèviament cap dels convenis, els acords o contractes signats. En alguns dels expedients de la FUEIB no s'utilitza un compte analític diferent per imputar els ingressos i les despeses d'un determinat contracte o conveni, aquest fet ocasiona que no es puguin identificar les despeses efectivament imputades al projecte concret i, per tant, no es pot garantir que la comptabilització dels ingressos associats a aquests projectes sigui la correcta.

Pel que fa als contractes que reporten ingressos a la Universitat i que afecten la dedicació del professorat i els investigadors no tenen regulat cap mecanisme de control d'aquesta dedicació i, per tant, no garanteixen la integritat dels ingressos que podrien obtenir.

Una altra de les incidències més significatives que cal assenyalar és la següent: l'article 45.1 de la Llei 11/83, de 25 d'agost, de reforma universitària, determina que la dedicació del professorat universitari ha de ser compatible amb la realització de projectes científics tècnics o artístics i també amb el desenvolupament de cursos de formació, d'acord amb la normativa. No obstant, no consta que la Universitat hagi comprovat el compliment del límit sobre la remuneració màxima a càrrec de contractes que pot percebre un professor universitari, estableix la normativa per la qual es desplega l'article 45 de la Llei de reforma universitària.

Pel que fa a les minutes que s'han pagat als membres dels equips dels projectes, en aquestes no s'especifica el treball concret realitzat ni el sistema de càlcul del repartiment efectuat, no es justifiquen ni les hores imputades al projecte ni el preu de l'hora de les persones que han intervingut a la feina encomanada.

De la revisió del càlcul de les desviacions de finançament afectat, que figura en el quadre dels comptes anuals de la UIB, corresponents als anys 2015 i 2016 s'han constatat diverses incidències que es detallen a l'informe.

Finalment, en alguns expedients analitzats no consta un conveni o un contracte que empari la facturació i que reguli les obligacions i els drets de les parts signants així com les tarifes dels serveis prestats.

Per acabar la meua intervenció i a la vista del que els he explicat, pas a resumir les set recomanacions que la Sindicatura fa als gestors de la Universitat de les Illes Balears i que consten a l'apartat 3 de l'informe.

Completar el registre de convenis instrumentals i de col·laboració a fi de tenir una base de dades de tots els convenis vigents en qualsevol moment. Igualment, establir un registre de contractes formalitzats a l'empara de l'article 83 de la LOU.

Reformar el règim interior de la Universitat en matèria de procediment de gestió dels convenis i dels acords de col·laboració i contractació, amb la finalitat de reforçar la funció interventora en totes les fases del procediment, tal com ha manifestat reiteradament la Sindicatura a informes anteriors.

Evitar de recórrer els encàrrecs amb mitjans propis per dur a terme projectes d'investigació i de recerca si no s'acompleixen els requisits mínims per a aquesta figura establerts en la normativa vigent.

Defugir de la figura del conveni quan la naturalesa de l'operació sigui pròpia d'un contracte, és a dir, quan es doni una contraprestació de serveis i es remuneri la dita contraprestació.

Establir controls adequats tant a la UIB com a la FUEIB a fi de garantir que el personal docent i investigador de la UIB compleix la normativa sobre compatibilitat amb les dedicacions i el màxim de retribucions complementàries que poden tenir.

Establir un procediment de control intern per verificar la inclusió, el seguiment i la baixa dels projectes objectes del càlcul de les desviacions de finançament afectat.

I finalment, establir una comptabilitat analítica adequada per a cada un dels projectes que gestiona la fundació.

Moltes gràcies per la seva atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris de major a menor, tret del grup al que pertany la presidència del Govern el qual intervindrà en darrer lloc, segons l'article 80 del Reglament del Parlament.

El síndic o a petició del síndic major alguns dels altres síndic que l'acompanyen o personal de la Sindicatura pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la

intervenció de cada portaveu, després d'haver-ho parlat consideram contestar globalment.

Per tant, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Donam la benvinguda als síndics de la nostra comunitat. M'agradaria agrair-los i també felicitar-los per aquests tres informes, són tres informes que són diferents, són de qüestions que no s'havien tractat abans, almenys que jo recordi que tampoc no fa molts d'anys que som aquí, però en qualsevol cas sí que crec que és una *vuelta de tuerca* d'aquest procés de fiscalització que duu a terme la Sindicatura i que crec que avui han posat de manifest una sèrie de coses que m'agradaria ara, doncs, destacar.

Crec que el denominador comú d'aquests tres informes és que hi manca molta... hi manquen mesures de control en tots els àmbits. Hem vist, per exemple, l'informe sobre les ITV d'aquí, de Balears, manca de control per part dels consells insulars sobre les tarifes, per exemple, manca de supervisió i control a l'activitat de la concessió, és a dir, hi ha unes concessions fetes a Mallorca i a Menorca, donen la concessió i sembla que ja s'han oblidat d'aquella concessió, supòs que deuen cobrar el cànon cada any i ja està. No hi ha aquest control.

Veiem també com, per exemple, i aquí en el darrer informe és constant, és a dir, a les recomanacions, per exemple, establir un procediment de control intern per verificar la inclusió, el seguiment i la baixa dels projectes tal, tal. Tot són qüestions que fan referència a la manca de control en determinats processos. És una reflexió que tal vegada hauríem de fer tots i tal vegada aquí una qüestió que es podria plantejar és, en el cas del segon informe, és a dir, hi ha, per exemple, un ajuntament, que ho hem vist o almenys ho ha explicat el Sr. Toll-Messia, és a dir, els ajuntaments d'aquí, de Balears, doncs, tenen dificultats, sobretot econòmiques i de personal sobretot, per dur una fiscalització de totes les seves activitats.

Clar, una pregunta podria ser, què podria costar que un ajuntament mitjà pogués tenir una plantilla i uns recursos suficients per dur aquesta funció fiscalitzadora correctament? Què podria costar açò? Perquè al final jo crec que tot açò és qüestió de doblers. És a dir, l'Ajuntament de Palma té 6 persones dedicades a la fiscalització i al control... realment amb un pressupost, amb els pressuposts que maneja l'Ajuntament de Palma és realment una plantilla ridícula. Aquí hauríem de demanar què necessitaria Palma perquè açò fos possible, quin pressupost faria falta per què els ajuntaments poguessin tenir aquests controls que són necessaris per a la gestió diària d'aquests ajuntaments.

Sorprèn, per exemple, en el cas de les ITV l'informe aquest és realment molt bo, perquè... hi ha moltes qüestions

que en el meu cas les desconeixia completament i que preocupen. Preocupa per exemple que les estacions d'ITV de Palma, la d'Eivissa, la d'Inca, la de Manacor, la de Formentera no disposin del certificat que els acredita per a la Inspecció Tècnica de Vehicles. És a dir, fan inspecció tècnica de vehicles unes estacions d'ITV que no tenen l'acreditació suficient per fer-ho i no passa res -i no passa res.

Jo no dic que hagin de tancar perquè sens dubte si tanquen a Eivissa o a Formentera quedaran sense inspecció de vehicles i prou problemes tenen a Eivissa, segons sembla ser, que encara... tenguessin la inspecció d'ITV tancada, però a Eivissa, què està passant perquè es torbin set mesos a tenir..., a poder acudir als serveis de la ITV els usuaris d'aquesta illa?

Hi ha una de les recomanacions, jo crec que això es podria estudiar, no sé si és competència del consell o del Govern i és la construcció de dues ITV a Mallorca i una més a Eivissa o l'ampliació de l'existent, perquè és una bona mesura per..., sobretot a Eivissa, per intentar reduir aquestes llistes d'espera. Nosaltres parlem molt de llistes d'espera a la sanitat pública, però aquí hi ha llistes d'espera, a Eivissa, per poder-se servir dels serveis de la ITV.

Manca de control de tarifes a Mallorca, a les ITV de Mallorca es veu que no hi ha..., posen les tarifes que volen, els preus pugen, els beneficis també de les concessionàries pugen i açò ha demostrat que no hi ha cap control de cap casta. També seria una qüestió veure qui és que ha de fer aquests controls.

En definitiva, crec que els informes d'avui demostren que hi ha molt de camí per recórrer en totes aquestes qüestions de control, control als ajuntaments, en aquest cas control de les ITV, control a la universitat, a la universitat hi ha... llegia una cosa curiosa, una cosa curiosa que també deu ser fruit de la manca de control; és a dir, la fundació no disposa dels mitjans materials, tècnics i humans per executar els encàrrecs, és a dir, la universitat encarrega coses a la fundació, sabent que no té ni els recursos materials ni tècnics ni humans per poder fer l'encàrrec que la universitat li encomana. Diu, a més, que l'únic que poden fer representa entorn del 29% del total de les despeses. És clar, aquí és una qüestió que la Sindicatura posa de manifest, que és una... no diré una irregularitat, però una cosa que xoca prou, quan sembla ser -pel que diu aquí- que ho podia fer directament la universitat, directament o contractant una altra empresa.

Convenis que no són convenis..., és a dir, hi ha tota una sèrie de qüestions que segurament succeeixen perquè falten mesures de fiscalització i aquí hauríem de veure de quina manera i què valdria posar totes aquestes mesures que crec que poc a poc almenys s'hauria de caminar cap aquí.

En qualsevol cas, ja dic, vull agrair a la Sindicatura aquests informes, crec que han estat molt interessants i que serveixen perquè determinades qüestions es puguin resoldre i que no tinguem aquests problemes que es plantegen en aquests informes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura, per un temps de quinze minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, senyors síndics per venir aquí a explicar els informes que han explicat. Bé, entenc que hi ha certa manca de control sobre el tema de les diferents ITV i, bé, sí que volia demanar en què es basa aquest preu diferent a cada illa o si hi ha algun control sobre aquest preu, si es determina a qualque lloc.

Sí que volia dir, i en referència al que ha dit el Sr. Camps que es va fer una esmena perquè la ITV dels diferents consells es pogués administrar de manera diferent, és a dir, amb gestió directa i, per tant, crec que... bé, sí que s'ha fet alguna cosa per augmentar el control d'aquest servei.

Sobre el segon informe que han presentat, sobre el sistema de control intern entenc que hi ha moltes entitats locals que no tenen intervenció, que no tenen suficient gent per fer la fiscalització prèvia i també entenc que això ve també de dificultats amb les lleis estatals i amb la no facilitat per part de l'Estat de contractar personal o d'aprofitar el superàvit dels diferents ajuntaments.

En aquest sentit, s'ha fet menció al fet que hi havia un 81,6% d'ajuntaments que sí que havien complert amb la informació, havien retut informació, i això vol dir que un 19% més o manco no ho havia fet. Deman al Tribunal de Comptes o a la Sindicatura de Comptes per què no s'ha fet arribar aquesta informació, si correspon a aquesta manca de personal o a què és degut això, serien les meves preguntes i les meves consideracions. Agraesc la seva resposta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Biel Barceló, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull donar les gràcies una vegada més a la Sindicatura de Comptes per la seva presència per, en aquest cas, parlar d'aquests tres informes. Jo també per una vegada me sumaria a aquesta, diguem, lloança -com feia el Sr. Camps- de l'ampliació de l'àmbit que fan aquests informes quant als àmbits -com dic- de fiscalització que es duen a terme per part de la Sindicatura. Crec que és important, efectivament, que arribem a tots i cadascun dels àmbits que controla o que depenen de l'administració pública de les Illes Balears i en aquest sentit, per tant, també em sum a aquesta visió positiva en aquest sentit.

Com sempre és vera que ens dona una foto fixa molt, molt interessant, molt concloent, de cadascun d'aquests àmbits. Així mateix és veritat que, excepte en el cas de la ITV que arriba a 2016 als altres dos casos arriba a 2015, han passat alguns anys, però hem de pressuposar que hi ha coses que segurament no han canviat gaire i que, per tant, és una foto fixa que ens serveix en aquests moments per situar-nos en cadascuna de les qüestions, en el cas de la ITV gestionada pels consells insulars, en el cas de l'estat de les intervencions locals de consells i d'ajuntaments en cas del segon informe, i en el cas del tercer, dels convenis i contractes que es formalitzen per part de la universitat bé directament, bé a través de la fundació.

Com sempre, hi ha tota una sèrie tant de conclusions com de recomanacions que consider que són molt interessants, molt importants i que... els meus companys diputats ja han fet referència a algunes de les que criden més l'atenció. Crec que no fa falta repetir una vegada més que és el que diuen aquestes conclusions i recomanacions. Crec que tots amb l'exposició més el fet de disposar dels informes escrits ens dona clar on estam situats. Sí que és veritat que crec que seria molt important i molt interessant lògicament que cadascuna de les institucions afectades lògicament prengui les mesures necessàries, siguin consells insulars, sigui Ajuntament de Palma, sigui la resta d'ajuntaments, entitats locals en general que estan afectades, sigui en el cas del tercer informe la Universitat de les Illes Balears pel que fa a tot el tema dels convenis.

En tot cas, si vull dir que en el cas de la ITV sembla que m'atreveria a dir que el que implica o el que indica aquest informe avala la decisió que ha pres el Consell Insular de Mallorca en aquest cas d'arribar a dur la gestió directa de la ITV de vehicles, no sé si arribarà a bon port o no, perquè és una qüestió llarga i complexa, sobretot pel que fa al tema de personal, però crec que és una decisió que segurament queda, des del meu punt de vista, prou avalada, vistes les conclusions que treu aquest informe que ha fet la Sindicatura de Comptes.

Simplement dir això, que crec que és molt important que totes i cada una de les institucions prenguin nota de les conclusions i recomanacions que tenen aquests informes, per tal de millorar totes les mancances, per una banda, males praxis per l'altra i totes aquelles qüestions que en aquests moments són necessitats detectades en aquests informes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Correspondria ara intervenir el portaveu del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i el Grup Parlamentari MÉS per Menorca, però atesa l'absència dels portaveus, passam al Grup Parlamentari Mixt.

Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, moltes gràcies, president. Benvinguts, com de costum, a tots els síndics i a la secretària general. Bé, sempre generalment quan vénen vostès ens traslladen i és la seva funció, un sentiment de preocupació, és una cosa habitual. És a dir, quan llegim realment els informes, com a mínim que tampoc no som del gremi, però el que realment deduesc és que efectivament, hi ha com una..., no sé si dir-ne descontrol, falta de vegades d'eficàcia, falta de rigor, tot un seguit d'aspectes que en els diferents informes anam trobant. Evidentment la funció de la Sindicatura i per sort la tenim, és justament detectar això, el problema després ja són aquells mecanismes correctors, que no corresponen evidentment a la Sindicatura mateixa, sinó més aviat a les institucions, per poder-hi posar remei.

Però a mi m'ha cridat un poc l'atenció dels diferents informes, qüestions que sobretot volia, més que comentar, preguntar un poc i si tenien per exemple, en tot el que té a veure amb la Inspecció Tècnica de Vehicles (ITV), bé, efectivament tal com està en aquest moment regulat i dins el marc que tenim, pareix que hi ha dues opcions possibles, que és la de la gestió interna per part de l'administració, o amb una forma de concessió a una empresa externa. Jo no sé fins a quin punt, és clar, hi ha tot un seguit d'observacions que a mi em fan pensar que per ventura amb un model, no sé, de lliure mercat, és a dir, que hi pogués haver un mecanisme de competència, algunes de les coses que es plantegen aquí probablement no es produirien, o podrien trobar una solució, jo no sé si això és una reflexió que es poden haver fet en aquest sentit i en quina mesura, tenint en compte que és una possibilitat que sempre hi és, res que teòricament ho impedeixi, fins a quin punt això podria resoldre moltes de les qüestions que ara no repetiré, però que són exposades en aquest informe.

Respecte al que fa referència a la intervenció local, hi ha també clar una percepció de falta de mitjans, sobretot els ajuntaments més petits. Però també sembla que el nombre d'interventors de rang nacional i que tenen, per tant, jo entenc, una categoria i una capacitat superior a allò que podrien ser els altres i també una cosa que jo crec que l'administració és molt bona, que és la distància, és a dir, que allò no s'analitza amb una proximitat respecte l'objecte d'anàlisi, en aquest cas un determinat ajuntament que pugui gestionar el seu pressupost, els doblers públics, sinó amb una distància major encara que sigui només pel fet que un no és d'allà, que un no ho coneix, sinó que ho veu des de més enfora. No sé fins a quin punt hi ha mecanismes, aquesta podria ser una via, diguem de l'augment d'aquesta figura, o la (...) d'aquesta mateixa figura, com a mínim allà on realment és necessari des del punt de vista de la gestió, no podria ser també una via de solució. Més enllà del fet que hi ha, com també diu l'informe, persones que fan aquesta feina sense tenir realment una acreditació, per dir-ho així per fer-la, que això també és mica preocupant com a mínim vist des d'enfora.

I també m'ha cridat prou l'atenció en el cas de l'informe d'universitats, el fet que la Fundació Universitat Empresa

tingui adjudicades determinades funcions que podria fer la mateixa Universitat i que només hi ha un element de pura gestió, perquè tota la resta, personal, finançament, etc., prové de la Universitat mateixa. No sé si això vol dir que realment aquesta fundació no fa la funció que ha de fer, o té adjudicades més funcions de les que realment pot arribar a complir. Per tant, m'agradaria aquí si em poden comentar un poc més, des de quin punt de vista s'ha formulat aquesta observació.

I bàsicament és això, són les preguntes que li volia fer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Alcover, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, me sum a la benvinguda als síndics una altra vegada en aquest Parlament. Gràcies per l'exposició dels tres informes, són tres informes als quals no estàvem acostumats, perquè són específics i són molt concrets. Però bé, també et donen molta informació.

Jo veig de la ITV..., arrib a la conclusió que allò que ha fet el Consell Insular de Menorca d'internalitzar el servei sembla en principi una bona idea, jo crec que podria ser una bona idea anar per aquest camí. Per tant, malgrat que sigui posterior al fet, crec que de la lectura arrib a aquesta conclusió.

Jo no insistiré en les preguntes que s'han fet, moltes d'elles les compartesc, però ja es respondran.

De la intervenció local sí que he sentit que la majoria de les objeccions són per contractes que no es podien prorrogar. És clar, jo puc entendre que un ajuntament que li acaba la neteja, si no l'ha licitat sí o sí allò ha de continuar per molt que la intervenció li faci un informe contrari, perquè la llei diu que no es pot prorrogar. Ara bé, en aquests casos, que he entès que eren la majoria, no seria una falta de control, seria una falta de determinació política, de treure en temps i forma els plecs corresponents al servei que sigui, sigui neteja o sigui el que sigui. Però vull entendre que aquí la intervenció, independentment de les unitats que pugui tenir, els funcionaris que hi pugui haver a la pròpia intervenció, sigui de Palma, del consell o d'allà on sigui, vull entendre que això no deu ser una manca de control intern. Simplement és que qui havia de fer els plecs, que entenc que no és intervenció i qui havia de licitar, que tampoc entenc que és intervenció, malgrat que pugui estar com a representant a la mesa de contractació, simplement pel motiu que sigui, això ja no ho sé, tal vegada estaria bé saber en general quins són els motius, si és perquè algú sempre es dorm. Però si la majoria d'objeccions correspon a aquests tipus d'expedients, estaria bé saber per què no es licita abans en temps i forma. És complicat perquè canvia la llei, però tampoc és tan complicada una licitació d'aquestes. En teoria no vol dir que no es pugui prorrogar un

poquet més enllà d'això, però anys no s'hauria de prorrogar. I això passa.

Per tant, la pregunta seria si tenen el motiu pel qual no es licita, perquè entenc que si hi ha una pròrroga és perquè no s'ha licitat, bé, també potser que s'hagi licitat i hagi quedat deserta. Si és aquesta seria una explicació, però en tot cas tampoc seria una manca de control interna, entenc.

Respecte la Universitat, jo el que voldria demanar és a veure si s'ha fet qualche millora respecte aquest ja famós falta d'intervenció, que és un clàssic en els informes de la intervenció. Però sé que hi ha hagut com a moviments i bé, és vera que això correspon a l'any 2015, si se'n fes un l'any 2016 o l'any 2017 segurament les informes o les conclusions serien les mateixes. Però també és vera que si s'acaba posant una intervenció, al final s'haurà fet cas a la recomanació..., és vera que molt reiterada, massa reiterada fins i tot, però al final s'haurà acabat fent cas a les recomanacions de la Sindicatura, que crec que és entre altres coses, pel que també hi ha la Sindicatura, per fer recomanacions que després es traslladin a la realitat pràctica de la gestió de qualsevol administració.

Això era la meva reflexió. Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per contestar les intervencions que l'han precedit té la paraula el síndic major.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Bé, jo demanaria primer la paraula per al síndic Bernat Salvà, que contestarà les preguntes que afecten els seus informes i després en tot cas el Sr. Fernando Toll contestarà la resta que afecten el seu informe.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Bernat Salvà.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Bernat Salvà i Alloja):

Moltes gràcies. Intentaré anar per ordre i no oblidar-me de cada una de les preguntes que m'han formulat.

El Sr. Camps plantejava que sembla que hi ha una certa falta de control per part dels consells insulars sobre els respectius concessionaris. El primer que hem de tenir clar és que aquestes concessions, almenys de la de Mallorca, prové de l'any noranta i busques, és a dir, segueix vigent; era l'antiga llei de contractes de l'Estat de l'any 65, i el reglament era de l'any 75. És a dir, l'any 2018 encara arrossegam contractes amb ganxos jurídics bàsicament de l'any 65, i això és un perill; és a dir, en aquest moment crec que estan en fase de pròrroga, crec que estan en fase de licitació, i crec que han impugnat i tal, no? Aleshores cert és que, almenys per part de Mallorca,

evidentment..., és a dir, pensin que això són empreses multinacionals o nacionals que tenen una delegació a Menorca i fan les ITV a Menorca, o igualment les fan a Mallorca. Els comptes els presenten conjunts, és a dir, presenten el consolidat de tot. De Menorca hem estat incapaços d'aconseguir els comptes dels concessionaris, i a vegades el que menys facilita la feina a la Sindicatura és el que surt més barat, és al que li surt millor, això és una realitat.

A Mallorca l'any 2007 es va fer un estudi per part d'una empresa consultora, i evidentment vàrem aconseguir una sèrie de comptes de l'any 14, 15, diferenciats, segregats, dels comptes de la matriu, i a Mallorca hem pogut fer més cosa. Però cert i segur que per exemple vostès agafen una concessió com pugui ser la de Son Espases i se n'adonaran que hi ha un departament dins l'ib-salut que fiscalitza mensualment el concessionari, li està al damunt, penalitza...; és a dir, això..., evidentment això és molt més antic, i evidentment no s'ha conformat un equip a cada consell insular per fer un control directe, perquè a mi si m'envien uns comptes de fa cinc anys a Menorca o a Mallorca i m'envien uns comptes (...) i els fic dins un calaix no m'assabentaré de res de com va allò. A Menorca igual ho tenen, però no ens ho han aportat, per tant... Sí que es denota una certa falta d'estar-hi al damunt.

Quant al tema de controls de qualitat, evidentment, és a dir, aquí hi ha una sèrie d'entitats homologades per fer aquest tipus d'inspeccions, les que s'han de fer de caràcter anual tipus UNI, ISO..., que se n'ha fet qualcuna, crec que les de Menorca estan fetes, les fan cada any, i et dóna una garantia quant a la qualitat de les inspeccions, que el fre funciona bé..., i les màquines que s'utilitzen et donen una certa garantia de... Cert és que el concessionari de Mallorca fa uns certs controls de qualitat però interns; és a dir, com que és una empresa nacional i té un equip intern, fa aquests controls interns de qualitat supòs que per abaratir una mica els seus costos. Eivissa i Formentera, evidentment, els du directament els respectius consells insulars, i evidentment pot establir una sèrie de controls quant a frenòmetres i tal; evidentment no hem tengut constància que això es fes, per tant la qualitat del servei té menys garanties tant a Eivissa com a Formentera, després Mallorca, i pareix, sembla que el que té més garantia perquè fa aquest tipus d'inspeccions externes, serien les ITV de Menorca.

Després no sé si vostès han llegit l'informe, però sempre certament hi ha un cert embull, bàsicament per una directiva europea, en el sentit que les ITV eren serveis relacionats amb la directiva de mercat interior. Aquí hi ha hagut vicissituds i, clar, aquesta directiva el que proposava era una liberalització absoluta de posar estacions d'ITV per qualsevol persona que estigués interessada a muntar un taller, a muntar això, no? Això va ser recorregut per qualque comunitat autònoma, i el Tribunal Suprem al final ha vingut a dir que això són serveis, però vinculats sempre al sector de transports, és a dir, està inherent al sector de transports; per tant, de la mateixa manera que per a un concessionari de transports d'una línia regular s'hi pot actuar, però aquesta liberalització no és absoluta. No obstant això, en aquest interim, sí que mentre es va plantejar tot aquest assumpte sí que hi ha ITV, no aquí però per la

península, que això està liberalitzat amb uns preus lliures i tal, però aquí no es va arribar a aquest punt, no?

Quant a... la UIB, i els encàrrecs de gestió que fa la fundació, bé, la Sindicatura va fer un informe sobre l'encàrrec de gestió i varen sortir bastants d'incidències. Això és una figura molt còmoda d'utilitzar..., és a dir, jo en un moment determinat a un funcionari li vaig dir, quan hi havia l'època de crisi, li vaig dir: "Per què feis tants d'encàrrecs de gestió?", i em va dir: "Perquè si hem de fer un contracte hem de fer un expedient així de gruixut, i a més, al contractista, li hem de pagar, i si feim un encàrrec de gestió i l'encarregat és TRAGSA, com que és l'Estat si no pagam pot aguantar". És a dir, la figura de l'encàrrec de gestió és una figura que s'ha utilitzat molt, i la nova llei de contractes la regula una miqueta més i tal, no?

Dins el tema de la universitat en un moment determinat varen aglutinar les dues fundacions que tenien i en feren una, i li vàrem dir: "Bé, ho farem mitjà propi"; molt bé, el problema és que la figura dels encàrrecs de gestió, amb la dinàmica que du la universitat, és complexa, perquè necessita que la fundació tengui un personal, la feina realment la fa el personal de la universitat; hi ha d'haver unes justificacions quant a un informe jurídic i quant a..., és a dir, és bo i els preus que es poden obtenir són adequats, perquè realment no licitar aquestes coses limita la concurrència.

I per altre costat, la necessitat de les tarifes que ha de tenir un encàrrec de gestió, un encàrrec de gestió ha de tenir unes tarifes que ha de posar l'encarregat que fa l'encàrrec, i han de ser acceptades per l'organisme que rep l'encàrrec. Això a la universitat no (...).

És vera que la universitat ha millorat molt en una cosa, i és que quan una persona o un professor o qualcú té una idea o té un contracte o pot fer una feina, almenys la té canalitzada cap a la universitat, és a dir, no fa una feina segmentada, i la universitat es beneficia d'això en un percentatge; un percentatge va a la fundació, un percentatge queda a la universitat, un percentatge va al departament i a les persones que han actuat. Es tracta d'intentar acomodar un poc aquest tema i que la universitat valori si li convé fer-ho directament, ho pot fer directament, o... però dotar de mitjans la fundació, la qual cosa em sembla un poc complicat. I això és una mica...

Quant al Sr. Saura, m'ha plantejat un tema sobre els preus de cada illa. Bé, els preus de cada illa els fixa l'organisme gestor del servei, és a dir, a les concessions que varen fer Mallorca i Menorca, que deriven de l'any 2000 o 2001, a Menorca una mica més tard, varen fer un concurs, es va presentar una sèrie de tal, varen fixar un estudi, unes tarifes tal, i m'imagín que en aquells concursos el que posava la tarifa més barata conjugada amb el pagar més de cànon a l'administració es va endur el concurs. A l'apartat de l'informe hi ha com han evolucionat les tarifes des de l'any 2000 a l'any 2016; on han pujat més les tarifes?, a Mallorca; després a Menorca; i evidentment on no han pràcticament quasi quasi pujat les tarifes ha estat quan el servei l'ha realitzat directament l'administracions. Això és la raó d'aquesta

disparitat de tarifes. De fet les tarifes ponderades que ens estan sortint tant a Formentera com a Eivissa són les barates d'Espanya. I la mitjana -ho he dit al meu informe-, Mallorca s'hi aproxima però està un poquet per davall, és a dir, el que es paga aquí per l'ITV, amb totes les qüestions que puguem dir, més o menys està en consonància i per davall la mitjana que hem pogut nosaltres extreure.

Quant al Sr. Barceló, pregunta no me n'ha feta cap en concret. Em diu "avala les actuacions que està duent a terme el Consell Insular de Mallorca amb aquesta dinàmica, que és com ho va fer, que amb la llei nova va fer una espècie de contracte de serveis, i que la part del personal i fer una cosa mixta (...)"; idò jo no ho sé, en fi, no sé com anirà això. El que sí li puc dir és que Menorca ha tornat i torna a treure una concessió. La voluntat de la Sindicatura en cap moment no ha estat indicar quin és el model (...), ens hem cuidat molt de no dir "això és millor que l'altre". Hem posat les coses que hem trobat, els indicadors, hem fet unes valoracions, però en cap moment no hem volgut dir: "miri, la gestió directa és millor que la concessió"; és a dir, el Consell Insular de Mallorca s'haurà de fer càrrec d'una bona part de les 120 persones que té el (...) de Mallorca, i això no es podrà avaluar fins que duiguin una sèrie d'anys i vegem les xifres de com ha anat això, això és la meua... Però Menorca sí que està intentant renovar la seva..., en tema de concessió administrativa.

El Sr. Pericay m'expressava la seva preocupació amb els controls, que evidentment ja he contestat que sí, que a Mallorca tenim..., els concessionaris haguessin pogut tenir uns controls més rigorosos dels consells insulars, això de (...) ja ho he contestat. I després em parlava una mica del tema de les autoritzacions i..., perquè no es pot liberalitzar una mica això. Una mica amb el fil que ja li he comentat hi ha hagut un moment que la comunitat l'any 2017, a través d'una llei de les policies locals i tal, va establir els models de gestió que es podien fer a les nostres illes, i bàsicament són gestió directa, empresa mixta o concessió administrativa. A les Illes Balears de cara al futur no es poden implementar autoritzacions, perquè això està regulat i té la capacitat la comunitat autònoma per regular aquest aspecte. Per tant, autoritzacions per muntar tallers que puguin fer inspeccions, no se'n poden fer, això li ho dic (...). I després, quant al tema de la Fundació Universitat com a mitjà propi, crec que quan he parlat amb el Sr. Camps li he contestat una mica el que volia.

El Sr. Alcover també era..., com el Sr. Barceló em deia: "Bé, pareix una bona idea allò del Consell Insular de Mallorca"; ja ho veurem; a Menorca, ja li ho he dit, van per un concurs d'una nova concessió. I quant a la universitat, idò sí, és a dir, crec que es noten millores, el tema de la figura de l'interventor sé que està en marxa, i també sé que ens festegen gent, hi ha un concurs però ens festegen gent de la mateixa sindicatura. Veurem, ja veurem qui es presentarà al concurs i com anirà, però sí, és una cosa en què ens han fet cas i per fi el tendrem, i tindrà una feinada...

(Remor de veus i rialles de l'intervinent)

... i tindrà una feinada.

I crec que no m'he deixat ningú... Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Fernando Toll-Messía, té la paraula.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messía i Gil):

Gràcies, Sr. President. Sí, había otras preguntas; una era..., preguntas directas, me refiero, no reflexiones de los diputados. El Sr. Saura me preguntaba que por qué un 19% de las entidades no remitían la información; son las mismas cuestiones: o bien no la priorizan o bien falta de medios, pero yo en cualquier caso me quedaría con una noticia que hacía hoy Europa Press, en la que decía que desde el año 2014 hay 656 entidades que a nivel nacional no han remitido sus informes anuales, bien al Tribunal de Cuentas, bien a órganos de control externo. Bien, la única entidad que las ha remitido todas siempre es las Islas Baleares. Yo me quedaría con esta conclusión, hemos de ponderar un poco el trabajo de los unos y los otros.

En cuanto al Sr. Alcover, no me refería a una debilidad de control interno, discúlpeme, a lo mejor me he expresado mal, sino que me refería a que la mayor parte o la mayoría de los acuerdos que adoptan los plenos contrarios a la emisión de reparo por parte de un interventor versan sobre la materia de contratos de servicios prorrogados en prórroga extraordinaria o ya vencidos, no que fuese una debilidad de control interno, sino que son objeto de mayor número de acuerdos en contra de reparos de una parte esas, y de otra -me he olvidado de decirlo- los contratos menores.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Joan Rosselló, té la paraula.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Jo només vull afegir dues matisacions o dos elements més a les respostes als diputats. Una té a veure amb el fet de..., perquè quan deim que hi ha una manca de personal per fer control intern, bé, el síndic Salvà ha posat un exemple ara mateix, es crea una plaça a la Universitat i al final hi ha molt poca gent amb determinats perfils per poder fer aquestes tasques; aleshores hem d'anar a festejar qualcú. Uep!, jo no ho hauria de dir, però com que ho ha dit el síndic ho puc dir jo...

(Algunes rialles)

...hem d'anar a festejar qualcú de la Sindicatura. És a dir, que aquí ens estam prenent el personal uns als altres. Ara mateix han sortit dues places a la comunitat..., una plaça, perdó, a la comunitat autònoma d'interventor, i també festegen qualcú de la Sindicatura, de fet les dues úniques persones que s'han

presentat. Vull dir que aquí està molt bé plantejar que hi hagi moltes més places, però per tenir places després he de poder tenir gent, i açò és un problema que no és un problema que tenim a Balears només, o a la Sindicatura o a la CAIB, sinó que és un problema generalitzat, perquè jo, que estic en contacte amb altres sindicatures, també treuen oposicions i bé no es presenta ningú o ni tan sols passen el tall ni treuen..., ni aprova gent per cobrir totes les places. Vull dir que també ara si diguéssim "l'any que ve hem de treure 40 places d'interventors", l'any que ve 40 places d'interventors a l'àmbit local estarien buides.

I després hi ha un altre element que amb síndic Toll n'hem parlat a vegades, que és que si tu al l'Ajuntament de Palma, amb els nombres que ha donat, de manejar 500 milions d'euros sis persones, davant un consell insular que són 379, em sembla que ha dit, i són trenta-cinc, per posar l'Ajuntament de Palma al nivell del consell insular quant a recursos per interventor, clar, és que tu has de doblar i triplicar, i açò no t'ho trobaràs. Per tant no només és un problema de si hi ha places o no hi ha places, hi ha recursos o no, sinó que fins i tot havent-hi... si hi hagués recursos hi hauria un problema per cobrir o previsiblement hi hauria problemes per cobrir totes aquestes places.

Respecte del que plantejava el Sr. Camps, si hi ha recursos o no, home!, recursos, per algú que hi hagi manejat temes d'hisenda, recursos sempre n'hi ha, és una qüestió de prioritat, i això ja ho hem dit varies vegades aquí, tal vegada en lloc d'ampliar la brigada en 25 persones contractes cinc interventors, si és que tu els necessites no, no... l'Ajuntament de Palma trob que és un exemple molt clar.

Després una menció de cara a la Universitat, el fet que hi hagi encomanes de gestió la incidència que posam, ho dic perquè jo vaig fer l'informe fa dos anys també, és que és molt rar, és rar que una universitat faci una encomana a un ens propi, al seu propi ens. No, no, dic rar perquè al final... no, per exemple, una opció és com fa la Fundació Bosch i Gimpera, fa un conveni i diu, "qui farà la feina?", doncs, els professors de la Universitat, però és que en aquest cas no és així, en aquest cas es fa l'encomana a la fundació i la fundació evidentment no té personal perquè els propis de la Universitat no són... no, perdona, els propis de la Universitat no són professors de la fundació, no és personal de la fundació, és personal de la Universitat. Per tant, establint un vincle entre totes dues, com fan altres universitats, part del problema queda resolt, però bé, no deixa de ser una mica estrany que la Universitat en algun cas firma un conveni amb al Universitat, en un altre cas firma la fundació i en altre cas una vegada la Universitat ha firmat un conveni després firmi una encomana de gestió. És donar moltes voltes per acabar fent el mateix, però no vol dir que hi hagi cap irregularitat ni res sinó que es... home!, nosaltres ho posam com a incidència perquè en principi sembla massa complicat per fer allò que finalment es vol fer. Només era matisar això.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passam a torns de rèplica. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Només algunes idees que m'agradaria també expressar ja com a final. De l'informe de la Sindicatura de Comptes respecte de les ITV hi ha un detall, que jo crec que és important i rellevant i que convé dir-lo, es parla que en el període estudiat hi ha un envelliment del parc mòbil, un envelliment del parc mòbil segurament fruit de la crisi econòmica, la gent no té dobles, no pot renovar el vehicle i, per tant, hi ha un envelliment del parc mòbil, que açò provoca que molts de vehicles no passin la ITV o que precisament per la crisi tampoc no vagin a la ITV, i segons l'informe tot açò també té incidència sobre l'increment de la sinistralitat, amb la qual cosa, d'una crisi econòmica totes les conseqüències negatives que açò provoca també té conseqüències en el parc mòbil, que no passin la ITV, que, a més, com més vells són els vehicles amb menys temps han de tornar a anar a renovar la ITV, la qual cosa també augmenta l'activitat de les ITV. Per tant, més necessari és que hi hagi més ITV, com en el cas de Mallorca i d'Eivissa.

M'agradaria també fer referència a la qüestió que es plantejava de si convé més una gestió directa o bé una concessió; jo crec que l'exemple és claríssim, tot depèn, depèn si hi ha els controls suficients i si la gestió directa es fa bé. És a dir, jo som... jo visc a Menorca i jo m'estimo més la ITV que tenim a Menorca que la que hi ha a Eivissa, que tardaré set mesos per poder anar a fer la renovació de l'ITV. Una és gestió directa i l'altra és una concessió. M'estimo més pagar un poc més, perquè al final l'única diferència, millor dit, l'única diferència no, una de les diferències és el preu, que evidentment amb una concessió perds un poc més, però és que el servei és molt millor, però és que, a més, ni Eivissa ni Formentera que és de gestió directa tenen l'acreditació per poder fer la inspecció tècnica de vehicles, i és gestió directa, és responsabilitat directa dels consells insulars. Per la qual cosa, no sé fins a quin punt la idea del Consell de Mallorca és bona o no, però evidentment amb l'experiència del Consell d'Eivissa sobretot, i si un llegeix bé l'informe, jo no veig tan clar que la millor opció sigui la gestió directa.

En qualsevol cas, ja per finalitzar, simplement agrair a la Sindicatura per aquests informes, ja dic, són informes que aprofundeixen en temes molt concrets i específics, la qual cosa és una riquesa més que es planteja aquí a la Comissió d'Hisenda i que, per tant, encoratjar-los que segueixin en aquesta línia de fer informes específics de determinats temes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura, per un temps de cinc minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

No en faré ús. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Atès que s'ha hagut d'absentar o s'ha absentat el portaveu de MÉS per Mallorca, té la paraula el representat del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president. No tenc res més a afegir, només agrair una vegada més als síndics la seva feina.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Alcover, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Faré ús per matisar... res, dos minutets, me'n sobrarà mig, per matisar dues coses que s'han dit i almanco que quedi constància de l'opinió i del que crec que és la realitat també.

L'Ajuntament de Palma és ver que té 540 milions d'euros de consolidat, però també és vera que sis persones d'intervenció només fan del pressupost propi, entenc, EMAYA té... no, vull dir, no fiscalitzen els contractes d'EMAYA, en principi, ni de les empreses públiques. Bé, quan jo hi era no ho feien, no sé si ara ha canviat.

Crec que és ben normal que la gent es fixi en la Sindicatura a l'hora de fixar gent, això passa quan hi ha canvi de govern sempre, és una pedrera, la gent està formada, la gent coneix els pressuposts de les administracions que audita, per tant, és molt senzill anar allà perquè ja et vénen formats, és normal, aquí sempre hi ha alts càrrecs, sempre hi ha sis o set persones que amb govern o amb un altre sempre són alts càrrecs d'un govern o d'un altre. I això seguirà passant, seguirà passant. Per tant, el que s'ha de fer és pedrera, la Sindicatura... no, no hi ha més.

Jo, Sr. Salvà, crec que tots els interventors tenen molta feina i els de la Universitat estic ben convençut que també en tendran molta, no em queda cap dubte.

El tema d'encomanes de gestió ho veig una figura perfectament regulada a la llei i vàlida, jo no la dimonitzaria *a priori*, es pot fer o es pot fer malament. Jo no crec que la Universitat, ho dic sincerament, ho hem discutit altres vegades, no crec que la Universitat ho faci malament en general, a les encomanes de gestió a la fundació, la fundació no només fa el que aquí s'ha intuït que semblava que feia; la fundació gestiona les instal·lacions esportives amb el seu personal, gestiona la residència d'estudiants amb el seu

personal, gestiona l'OTRI amb el seu personal, gestiona el DOIP amb el seu personal, gestiona els cursos de formació amb el seu personal, una altra cosa és que després les classes les encomani als professors de la Universitat, i aquí tal vegada tinguin part de raó, però això és una petita part de les funcions de la fundació. Ho dic perquè quedi clar perquè si no sembla que tot és un desastre i no, no, i hi ha tarifes aprovades i la residència el personal no té res a veure amb la Universitat, les instal·lacions esportives tampoc, el DOIP tampoc, l'OTRI tampoc i són ells que amb el seu personal ho duen a terme, i crec que és vàlid això.

Ara, per què es va encomanar al DOIP? Decisió política, segurament, i tècnica, en un moment donat es va estimar més encomanar a la fundació. Però jo... no som l'única universitat la d'aquí que té un mitjà propi, n'hi ha poques que no tinguin un mitjà propi amb les característiques similars a la fundació, n'hi ha molt poques.

Per tant, més que res perquè quedi constància, no és que vulgui entrar en una discussió ara que crec que... podríem estar d'acord amb la base, però clar, si no es diu que també gestiona les instal·lacions i la residència, el DOIP i l'OTRI, és clar, sembla que només fa els cursos de postgrau, i no és això.

Finalment, jo havia demanat, havia fet una pregunta que crec que no se m'ha contestat, és que no sé si ho saben, és per què d'aquestes pròrrogues extraordinàries al marge de la llei? Tal vegada no se sap, tal vegada la majoria de contractes tal vegada és per un motiu o per un altre, no ho sé, però si és una qüestió... pot ser, una qüestió que quedin deserts sistemàticament segons quins contractes, pot ser una qüestió de desídia, una qüestió que no han fet la feina, no ho sé, però això crec que és important saber per què un contracte s'arriba a prorrogar més enllà dels límits que preveu la normativa de contractes. Simplement això, si no se sap ja està.

Gràcies. I agrair, em sum a l'agraïment per la compareixença.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per contrarèplica té la paraula l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

No sé si el Sr. Fernando Toll vol respondre.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messia i Gil)

Sí, en el caso de las 6 personas a que me refería, no hacen una previa de las entidades dependientes, pero sí después tienen que rendir la cuenta que le entreguen del ayuntamiento, el ayuntamiento (...) a terceras personas, o la comunicación con la AIReF, (...) cantidad de papel que solicitamos desde

diferentes entidades que se realiza básicamente en servicios del ayuntamiento.

En cuanto a por qué se producen esas prórrogas, no es objeto del informe porque como hemos dicho es un informe en el que hacemos ya una serie cuestionarios a los entes para que nos vayan relacionando una serie de ítems, sobre los cuales trabajamos y analizamos. Pero no entramos en el contenido de todas y cada una de las prórrogas extraordinarias.

No obstante sí a modo de comentario fuera de lo que el contenido de este informe, yo he visto algunas y ¿por qué se realizan? En primer lugar porque la calificación del contrato en día ya fue anómala, se hizo una calificación jurídica del contrato que no era la que era y a partir de ahí, la necesidad de prestar el servicio o variantes han hecho que se produjeran esas prórrogas extraordinarias, que desde luego no van acompañadas de un informe jurídico, en las que yo he visto en varias ocasiones.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Joan Rosselló vol intervenir?

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Bé, en relació a aquesta matèria no. Només voldria dir prest entrarem un parell d'informes més al Parlament...

Ah perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bernat Salvà té la paraula.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Bernat Salvà i Alloza):

No, crec que el Sr. Camps ha fet un seguit de reflexions, a veure, no entraré a comentar-les perquè són reflexions i, per tant, subjectives.

El Sr. Saura i el Sr. Pericay no han intervengut. I al Sr. Alcover només un tema que pareix que la Sindicatura posa en tela de judici l'existència de la fundació; és a dir, la fundació evidentment està fent moltíssimes coses, coses bé i aquí, és a dir, que està fent tot el tema de la residència, està fent tot el tema del poliesportiu, i en cap moment l'informe no plantejava res de tot això.

El tema dels encàrrecs de gestió, perfectament els pot fer, però els ha de fer d'acord amb la figura jurídica... i ho han de resoldre, o bé com diu el Síndic Major, o han de resoldre de qualque manera, primera la nova Llei de contractes, és a dir, en realitat de la fundació les feines específiques les fan els professors de la Universitat, que vostè em dirà, això és el mateix. No, no, una té un NIF, un altre té un altre NIF. Per tant, ho han d'arreglar, aquesta modificació de la LOU que han de

fer, l'han d'arreglar de qualque manera. Però xoca amb la realitat que ens trobam cada dia i ja li dic, hi ha un informe fet diguem per totes les sindicatures i pel Tribunal de Comptes, allà on no hi ha òrgans de control extern i bàsicament això és una de les coses que més ens trobam; és a dir, que donen això..., és a dir, fan una encomana de gestió a una entitat dependent, aquesta entitat dependent no té personal i el contracte a l'exterior. I realment ha de tenir ara ja, crec que amb la nova llei, un 50% l'ha de poder fer amb mitjans propis amb la nova llei. Per tant, és una figura una mica controvertida, utilitzable, però ens hem d'acomodar a la normativa legal i això és l'únic que critica l'informe. No en absolut... és a dir, les qüestions que fa en general la fundació.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Joan Rosselló.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Si al final tots sabem el que volem dir, però no (...). Només volia dir que en els pròxims dies entraran un parell més d'informes a la cambra, de consells insulars i de comunitat autònoma i algun de l'Ajuntament de Palma si hi arribam. I que esperam tornar venir abans de final d'any i tornar fer una altra compareixença.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat volem agrair als síndics i a la secretària general la seva presència i explicacions. I anunciam que s'obre un termini de 60 minuts, en el qual els grups parlamentaris podran presentar davant la Mesa de la comissió propostes de resolució als informes i als escrits debatuts en sessió d'avui.

Per tant, se suspèn la sessió per un temps de cinc minuts i així aprofitam per acomiadar la Sindicatura.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Reprenem la sessió i passam al debat de les propostes de resolució corresponents als informes 145/2018, 146/2018 i 147/2018.

Hi ha cap proposta de resolució? Senyors portaveus hi ha cap proposta de resolució?

Idò es veu que no hi ha cap proposta de resolució.

Per tant, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS